

LLIBERTAT

PORTANTVEU DEL FRONT ANTI-FEIXISTA

Els treballadors tarragonins commemoràren dignament l'aniversari del 6 d'octubre

Una manifestació imponent, sense parió a Tarragona, desfilà pels carrers de la Ciutat

El feixisme serà vençut perquè la voluntat unànim del poble desitja Llibertat, Progrés, Pa i Treball

L'esperit de sacrifici per a conquerir la Llibertat, sorgit de les presons d'Espanya el 6 d'octubre, és la millor garantia de la victòria

La naturalesa volgué associar-se a la festivitat del dia. El temps que amenaçà pluja durant tota la nit i primeres hores del matí, canvià per complet. Un sol esplendorós, potser un xic massa, donat el mes en què ens trobem, lluï durant les hores de la manifestació.

La Rambla del 14 d'Abril era un formiguer, al qual s'hi abocaven, sense interrupció, centenars i centenars de treballadors i treballadores tarragonines, que sortien de les respectives organitzacions, amb l'esperit decidit i l'ànim disposat a manifestar-se contra el feixisme, i en justa conseqüència a ocupar el lloc que l'actual lluita, lluita sense precedents en la història del proletariat mundial, exigeix.

A les onze, a punt de sortir la manifestació de la part Oest de la Rambla 14 d'abril, els centenars d'obers s'havien convertit en milers. Tot el poble de Tarragona, sense distinció de sexes, edats i matissos, s'havia congregat al lloc fixat amb anterioritat.

L'itinerari de la manifestació fou l'assignat pel Comitè, o sia, Jaume I, Fermí Galan, Plaça President Macià, carrers d'Apodaca, Unió, Rambla 14 d'abril, Passeig de Pi i Margall, Rambla de Pau Iglésies, Carretera Castelló i Rambla 14 d'abril, fins al monument dels màrtirs, davant la Casa del Poble, des d'on alguns elements representatius dirigiren la paraula a la multitud congregada.

Inicià la manifestació la banda de música del regiment de guarnició en aquesta ciutat.

El Comitè Antifeixista local presidí la manifestació.

Tot seguit, desfilaren amb llurs banderes i pancartes relacionades amb la festivitat, els Pioners Roigs i del P. S. U., la Secció Femenina del P. S. U. C. i les Joventuts, la centúria cinquena del batalló Carles Marx, els treballadors del peix fresc de l'U. G. T., el Socors Roig Internacional, el P. S. U. de C., la bandera del partit Socialista, el Comitè del P. S. U. C. i afiliats, la bandera de l'U. G. T. i alguns centenars d'afiliats, el Sindicat Nacional Ferroviari, el C. A. D. C. I., amb una bandera de les quatre barres estesa, de la qual tenien cura gentils dependents afiliades a l'organització, la Federació Espanyola de Treballadors de l'Ensenyança, el cos de Telègrafs, la Federació Nacional d'Estudiants de Catalunya, amb una nombrosíssima representació femenina, la Federació Tabaquera Espanyola (Secció de Tarragona) la Naval (U. G. T.), el Sindicat del Ram de la Fusta, l'Associació de Treballadors de Banca i Borsa, el Sindicat de Paletes, el Sindicat de Pintors, l'U. G. T. de La Riera i Secció Femenina i afiliats d'Esquerra Republicana de Catalunya, una

representació dels presos del 6 d'octubre, la Secció Femenina i afiliats del Centre Republicà Democràtic Federal, la Secció Femenina i afiliats d'Acció Catalana Republicana, el Sindicat de Metges i Farmacèutics, "La Unica", Sindicat de Barbers, Estat Català, P. O. U. M., Joventut Comunista Ibèrica i Secció Femenina Joventut Comunista Ibèrica del Vendrell i la Cooperativa d'obers sastres de l'U. G. T.

El voleiar de les banderes i pancartes durant tot el curs de la desfllada i, sobretot, mentre s'estacionà la multitud davant la Casa del Poble per escoltar els parlaments, fou una cosa meravellosa. Els punys en alt, els crits de llibertat, els acords dels Segadors, Himne de Riego i la melodia vigorosa de la Internacional no cessaren un sol moment.

La representació dels companys presos el 6 d'octubre s'emportà les contínues mostres d'afecte i simpatia dels milers d'espectadors que, sense assistir a la manifestació, s'hi associaren des del carrer o dels balcons, els quals oferien un aspecte de gran diada. Les seves lluites i sacrificis no han estat estèrils, puix avui, la llavor del 6 d'octubre ha fructificat i ha fet possible l'aixecament de tot un poble en defensa de la llibertat i de les seves reivindicacions.

Entre les moltes pancartes i allegories que ompliren de colors els carrers de la ciutat, hem pogut anotar les següents: "El Sindicat de Pintors, per la Revolució!", "Els pioners Roigs demanen ajut per les víctimes del feixisme", "El Socors Roig Internacional en homenatge a les víctimes del 6 d'octubre", "P. S. U. C. 6 d'octubre. Unitat i Disciplina", "Fins a la fi P. O. U. M.", "19 de juliol P. O. U. M. i J. C. I." i "La revolució espanyola saluda al proletariat mexicà P. O. U. M. Viva México".

ELS PARLAMENTS

Per mitjà de potents altaveus instal·lats a la façana de la Casa del Poble, es retransmeteren els següents parlaments:

Muñoz, de la Joventut Socialista Unificada

"Poble laboriós de Tarragona:

En nom de les nostres Joventuts i de les que lluiten als fronts de combat, et saludo!

La data històrica del 6 d'octubre fou per al proletariat català esperança i seguretat en l'esdevenidor. La sang dels treballadors asturians i catalans ens facilità aquest triomf. Hem de guanyar

perquè el triomf del feixisme significaria, entre altres coses, la manca de llibertat dels pobles i l'enderrocament de la cultura.

Es precis que les joventuts comprenguin que contra nosaltres, lluiten els militaristes ambiciosos i criminals i una religió que penja medalles al coll dels assassins.

Hem de defensar les llibertats de Catalunya i de la resta d'Espanya fins que no ens quedi una sola gota de sang."

Lluís Gatell, del Partit Socialista Unificat

"Aquesta manifestació és la resposta més categòrica que podem donar als nostres enemics, als qui pretenen ensorrar un poble que vol viure i que porta a la sang l'ideal de llibertat.

El 6 d'octubre i el 19 de juliol són dues dates històriques, perquè senyalen el fracàs del feixisme a la nostra terra.

Sense discutir punts de vista, prescindint de les lluites internes, mantenim una unitat d'acció, perquè aquesta serà la clau de la victòria definitiva."

Pech, del P. O. U. M.

"Haig d'admirar la gesta magnífica del poble tarragoní, reunit tot en aquesta manifestació, la qual no ha estat mai igualada en la història de Tarragona.

El proletariat espanyol ha de recordar les cinc dates històriques següents, puix que elles marquen les diferents fases de l'actual lluita i de la propera victòria: desembre de l'any 30, en el qual els capitans Galan i García Hernández, oferiren generosament la seva sang; 14 d'abril, amb la proclamació de la República, primer pas d'alliberació; triomf vergonyós de les dretes l'any 35; 16 de febrer, reconquesta de les llibertats i 19 de juliol, tràgica lluita del poble que vol viure.

La classe treballadora amb les armes a la mà, esclafarà el feixisme, perquè contra la voluntat dels que produeixen han de fracassar tots els intents sanguinaris i pretorians de la reacció.

Quan les dretes assaltaren el poder minaren les posicions estratègiques, assegurant-se el triomf; la classe treballadora claudicà, com l'obrer alemany davant Hitler, perquè no tingué altra solució. Però el proletariat espanyol segueix la lluita al carrer.

La coordinació de totes les forces en les eleccions del 16 de febrer facilità el triomf electoral. La reacció, el feixisme, que representa la guerra i l'esclavatge, només tingué un recurs: la sublevació

actual. Però com en les eleccions, el poble guanyarà aquesta lluita sagnant. Les execucions de Saragossa, fetes sense distinció d'edats i sexes, són un esperó més per a aconseguir l'èxit de l'empresa. La classe treballadora portarà el triomf obrer a la Península Ibèrica."

Ramon Sanahuja, d'Esquerra Republicana de Catalunya

"Un pres del 6 d'octubre us parla. El 6 d'octubre fou l'inici de les reivindicacions proletàries. Sense el 6 d'octubre, encara estariem empresonats i no hauria estat possible veure la victòria electoral del 16 de febrer i la definitiva que dintre poc aconseguirem. Pel 6 d'octubre guanyarem les eleccions i gràcies a ell ens ha estat possible aixecar-nos contra el feixisme.

Tots en peu de guerra! Donem-nos compte de la realitat dels moments històrics que vivim, els més difícils de l'existència. Si ho fem així, sense cap dubte, vencerem!"

Rovira Martí, del Comitè Regional de la U. G. T.

"Les organitzacions obreres de l'U. G. T., en recordança del 6 d'octubre i de l'afany de llibertat que aquell significava, han col·laborat a la formidable manifestació d'avui.

El 6 d'octubre, les forces obreres es llançaren a la lluita per aixafar el feixisme i, avui, aquella gesta memorable, augmentava considerablement, s'ha repetit.

El poble, sempre generós, el 16 de febrer no volgué encendre la guerra civil, però els criminals que no hi tenien cap dret no han fet ara, quan la vida s'anava normalitzant i la situació del proletariat s'aclaría.

La reacció, representada pels militars i l'església, escampava la misèria arreu, s'embutava les mans amb sang obrera, feia de la misèria la norma de viure i es preocupava de declarar el pacte de la

fam continuament a la classe treballadora.

Tot Espanya era una presó. Els militants liberals, esquerristes, marxistes i anarquistes eren empresonats, però l'amba de la llibertat els deix per sempre més als seus llocs.

En el pecat portaran la penitència, doncs amb el triomf total i definitiu, els privilegis per la reacció representats moriran per sempre més. El triomf del proletariat els desfarà."

Després d'aquest últim parlament, es disolgué l'immensa manifestació, un càlcul aproximat de la qual és impossible donar. N'hi ha prou amb dir que tot el poble de Tarragona hi feu acte de presència.

Jaume Compte, Amadeu Bardina, Manuel C. Alba i totes les altres víctimes del 6 d'Octubre, han estat degudament homenajats.

La llum de la seva actuació serà el faró que ens guii en aquesta lluita monstre.

Quan passava per davant nostre el C. A. D. C. I., quan les banderes d'aquesta organització llençaven vius reflexes al balcó des del qual presenciàvem la desfllada, sentírem una emoció inexplicable: era el record d'aquells herois, la major part anònims, que vessaren generosament la sang ara fa dos anys.

Hem traçat un paral·lel amb l'actuació seva i la dels nostres companys que aïll a les línies de foc es batien coratjament contra l'enemic comú.

Després d'una meditació, pronyada de sentiments i apreciacions, amb el cor ben obert a la seguretat, ens hem imaginat parlar amb els herois del 6 d'octubre: "Descanheu tranquils Comte, Bardina i tants altres que ofrenàreu la vostra vida aquella jornada gloriosa! Els vostres seguidors, s'han juramentat i a l'igual que vosaltres, primer moriran abans de deixar que el feixisme s'ensenyorei de la nostra terra."

Els professors de la colònia escolar madrilenya arribada ahir visiten la nostra redacció

A tres quarts de cinc del matí d'ahir arribà un colònia composta de dos-cents infants madrilenys els quals passaran una temporada entre nosaltres.

Aquests escolars pertanyen a la Residència Infantil del "Círculo Socialista Latina-Inclusa, Escuela Marxista" i al Grup Escolar "Beatriz Galindo", de Ma-

orid. Vénen acompanyats de sis professors i personal auxiliar.

Provisionalment i mentre s'habilita degudament el Sanatori Marítim de la Rabassada, ocuparan l'ex-convent de "Instrucción Popular" del carrer d'Estanislau Figueres.

A la tarda, quatre dels mestres de l'esmentada colònia tingueren la deferència de passar per la nostra Redacció, per tal d'expressar, per mitjà de les nostres columnes, el seu pregon agraïment al poble de Tarragona que tan bona arribada i facilitats els ha dispensat.

Han dit els nostres simpàtics visitants que si en temps normal haurien estat encantats de trepitjar terra catalana, ara ho estan molt més, perquè es fan càrrec del sacrifici enorme que Tarragona està portant a terme en tots els aspectes, sacrifici que ve a representar la labor de reraguarda que tots els pobles haurien de tenir present.

S'han mostrat encantats de les atencions de què els ha fet objecte el Comissari de la Generalitat senyor Mestres, el qual àdhuc ha invitat dos infants a dinar en la seva companyia.

Han acabat promettent-nos que periòdicament ens trameteran per a la seva publicació un butlletí-resum de les activitats escolars de la colònia, i que repetim a tot el poble tarragoní el seu agraïment més sincer, especialment a tot el personal administratiu, practicants, metges, metges-interns, etc., de l'Hospital de Sang, els quals amb la seva formidable tasca desenrotllada sense descans i per espai de tot un dia, han fet possible que en arribar a Tarragona no trobessin a mancar res absolutament, ans al contrari, voltats de les comoditats que en molts altres llocs no haurien pogut aconseguir.

Subscripció a profit de les milícies i víctimes caigudes en compliment del deure

Tothom ha de contribuir a la subscripció per a sostenir a les milícies i socórrer les víctimes caigudes

Suma anterior	14.534'80
Un dia d'haver del personal del Sindicat d'Auxiliars i Treballadors de Farmàcia i Laboratori de Tarragona	200'05

Los facciosos no podran ganar

Si pensamos serenamente lo que es una guerra civil sacaremos la consecuencia de que la victoria final será nuestra.

Las fuerzas que luchan o siguen a los rebeldes, no pueden dar su completo rendimiento, les hace falta moral y disciplina para combatirlos; sin estas cualidades se carece de valor, energía y espíritu de sacrificio, lo que no tiene ni el Tercio ni los Regulares Indígenas que son unos instrumentos personales sin inteligencia.

No ignoramos como se hace la recluta del Tercio, compuesto en su mayoría de aventureros, como tampoco ignoramos lo que son los Regulares Indígenas, que sólo conocen el robo y el crimen y están reclutados de lo peor que existe en Marruecos. El resto de la fuerza, como son los requetés y los señoritos de Falange Española han acudido a la lucha guiados por sus "papás" que tienen intereses creados, formando la parte de la España negra.

Esta España, compuesta por la burguesía que paralizaba los trabajos, aumentando el paro obrero, el capital que se resistía en sacar el dinero de los Bancos, el clero que con su política de confesionario conspiraba contra la República, y por último, por el militarismo que siempre ha estado divorciado del verdadero Ejército del Pueblo.

No es posible que un enemigo tan desastroso pueda enfrentarse con un pueblo unido y disciplinado que ama su libertad y su independencia.

El enemigo defiende sus privilegios, nosotros la libertad; ellos han sido traidores a España, nosotros somos leales y la defendemos; ellos viven de lo que han robado explotando al obrero, nosotros vivimos del producto de nuestro trabajo.

Al estallar el movimiento revolucionario estaban preparados de antemano bajo la dirección de Alcalá Zamora, Lerroux y Gil Robles, mientras que el pueblo español estaba oprimido en un estado de permanente miseria y descontento, y esto les daba ocasión para comprar partidarios entre los pobres fomentando conspiraciones, apoyando huelgas, dividiendo las organizaciones obreras, y deshonrando el Estado republicano hasta convertir a los ciudadanos pacíficos en tigres.

No se puede tener con ellos generosidad porque sabemos como nos han tratado y como nos tratarían el día de mañana y, por lo tanto, estamos dispuestos a vencer o morir, combatiendo hasta su completo exterminio.

No nos hacen miedo ni su ejército, ni los buques de guerra, ni aviones, ni bombas, porque antes de caer en sus manos incendiaríamos las aguas y sepultaríamos a nuestras mujeres e hijos junto con nosotros bajo las ruinas de nuestra querida patria, dando al mundo un ejemplo de lo que puede un pueblo unido que defiende su libertad.

Tenemos la completa seguridad que no se llegará a estos extremos porque estamos unidos y disciplinados, lo que no están ellos ni pueden estarlo.

La disciplina que nos guía a todos es una de las potencias constitutivas de las energías individuales y nos da una moral grande para luchar hasta el fin, para el mantenimiento del orden, aplicando reglas fijas impuestas en interés de todos.

Somos muchos para recibir como corresponde a esos criminales y los combatiremos hasta su exterminio, y en último caso, emplearíamos las energías de los ancianos, mujeres y niños, pero no hará falta; sabemos su debilidad, sabemos que están sin disciplina, sabemos que luchan por la ambición de mandos, y nosotros somos fuertes porque defendemos la libertad de nuestro pueblo con entusiasmo.

Los que estamos a retaguardia por causas diversas, tenemos una misión muy importante que cumplir, y en trabajar para que no falte nada a los que están en primera línea. No puede permitirse que mientras unos exponen su vida soportando privaciones, haya en la retaguardia emboscados que gozan de una existencia tranquila, esto debe evitarse a toda costa porque en la retaguardia repercute la moral de nuestros hermanos del frente.

A las armas todos! A cumplir con nuestros deberes! Qué solo sea la guerra nuestra preocupación! Que toda la Nación no sea más que un Ejército! De esta forma es cuando terminaremos de aniquilar a esos bandidos.

ANGEL PEREZ RIPOLL
Delegado marítimo

Administración de Rentas Públicas de Tarragona

Industrial. — Anuncio

Por esta Administración de Rentas se convoca a los industriales de los gremios que a continuación se mencionan para que concurran, en los días y horas que se expresan, a los oficinas de la citada Administración con objeto de proceder al nombramiento de clasificaciones.

Día 20 de octubre

Consignatarios buques, a las 10 horas.
Abogados, a las once.
Barberías, a las diez y media horas.
Bodegones, a las once y media.
Leche con ganado, a las doce.

Día 21 de octubre

Tabernas, a las diez horas.
Café 0'35, a las diez y media.
Comisionistas, a las once.
Comestibles, a las once y media.
Huevos y gallinas, a las doce.

Día 22 de octubre

Sastres con géneros, a las diez horas.
Farmacias, a las diez y media.
Pescado fresco y salado, a las once.
Mercerías, a las once y media.
Confiterías, a las doce.

Día 23 de octubre

Calzado, a las diez horas.
Carbón, a las diez y media.
Instaladores electricistas, a las once.
Aceite y vinagre, a las once y media.
Tablajeros, a las doce.

Día 24 de octubre

Ultramarinos, a las diez y media.
Leche sin ganado, a las once y media.
Herreros, a las once.
Carpinteros, a las doce.
Venta tocino, a las 16 horas.
Abacerías, a las 17.

Se advierte que la falta de asistencia o la negativa de los reunidos a deliberar y votar se consideran como renuncia expresa de su derecho a la elección, que, en tales casos, se hará de oficio, conforme a lo dispuesto en el art. 85 del vigente Reglamento de Industrial.
El administrador de Rentas Públicas.

Biblioteca de l'Ateneu de Tarragona

Llibres llegits durant la setmana compresa entre el 29 de setembre i el 4 d'octubre del 1936.

"La vida privada", de Josep Maria de Sagarra.

"El crim de Silvestre Bomar", d'Anatole France.

"La Seu Preson Oberte", de Roig i Reentós.

"Leonas del Riff", de F. Assendowski.

"Res de nou a l'Oest", d'Enric Maria Remarque.

"Retorn al sol", de J. M. Francès.

"La farsa i la quimera", de Puig i Ferrer.

LINEA REGULAR DE GRANES VAIXELLS

YBARRA & C.

SEVILLA

Servei setmanal de cabotatge: Sortida tots els dimecres. Servei ràpid.

Servei quinzenal de cabotatge: Sortida quinzenal els dimecres. Servei corrent.

Servei quinzenal a Marsella: Sortida quinzenal els dissabtes. Servei dada 21 dies fixes al Brasil, Uruguay i Argentina: Sortida cada tres dimecres fixe. Servei correu de passatge.

Servei quinzenal a Nord America per la flota de la "COMPANIA ESPANOLA DE NAVEGACION MARITIMA, S. A.", de Barcelona.

Servei combinat (via Marsella) per a l'India, Austràlia, Nova Zelanda, Xina i Japó, amb vaixelles de les principals línies de correus anglesos.

Per a informes, al consignatari:

FILL DE JOSEP VILAR TOMAS

Plaça President Macià, 12, baixos

Telèfon 1412

Direcció telegràfica i telefònica: VILAR

Notes informatives

"Física y Química en general", de Manuel Rico.

"Camins de França", de Puig i Ferrer.

"Donas de cor", Pompeu Gener.

"El Comercio", Wilhem Leix.

"Organización del Comercio exterior", de Robert Michetls.

Revistes il·lustrades, follets, premsa, etcètera, etc.

Nota. — Tots els lectors de la Biblioteca de l'Ateneu, trobaran les màximes facilitats al mateix temps que un lot de llibres nous de totes les disciplines. Fem aquest prec per tal que tots els socis concorrin a la nostra Biblioteca per tal de donar-li amplitud i categoria que es mereix, ja que actualment s'està reorganitzant-la, per a millor facilitat als lectors.

Repastos

Molt econòmics

ACADEMIA

ROIG

Conselleria de Guerra

Per disposició de la Conselleria de Defensa de la Generalitat de Catalunya, s'ordena a tots els individus pertanyents 1935, que es trobin a casa seva, que no s'omguin de les mateixes cases fins als reemplaços de 1932, 1933, 1934 i que s'ordini la data i lloc on han d'incorporar-se, devent estar sempre preparats per a efectuar-ho amb tota urgència al primer avís.

El Temps

Observacions meteorològiques de l'Institut

Temperatura a l'ombra: Màxima 21'5; mínima, 15.

Termòmetre a 0 i al nivell de la mar: A les 8 h., 75'08; a les 18, 74'81.

Força del vent: A les 8 h., calma; a les 18, idem.

Direcció del vent. A les 8 h., N.; a les 18, WNN.

Estat del cel: A les 8 h., tapat; a les 18, quasi tapat.

Classes de núvols: A les 8 h., Nbs.; a les 18, C. Nbs.

Evaporació: En les 24 h., 2.

Pluja recollida: En les 24 h., 18.

Humitat relativa: A les 8 h., 97; a les 18, 83.

Batxillerat

ben aprofitat

ACADEMIA

ROIG

Carnet sindical

U. G. T.

C. A. D. C. I (U. G. T.)

Aquest Comitè posa en coneixement del poble de Tarragona que la quantitat recaptada durant la manifestació popular en homenatge als herois del 6 d'octubre, importa la quantitat de 462'90 pessetes, quina quantitat passarà a engruissir les subscripcions obertes per aquesta entitat, destinades a adquirir roba d'hivern per a les milícies antifeixistes que lluiten en terres d'Aragó.

C. N. T.

Sindicato Unico de Profesiones Liberales

Se convoca a todos los afiliados a este Sindicato, a la reunión general que se celebrará, hoy, miércoles, día 7, a las seis de la tarde, en nuestro local Sindical, Méndez Núñez, 14, para tratar de asuntos de verdadera importancia.

Dada la índole de los asuntos a tratar, se ruega la más puntual asistencia.

Carreres

Domini sense esforç

ACADEMIA

ROIG

El festival d'ahir nit

Al Teatre Tarragona tingué lloc ahir nit el festival organitzat pel Comitè Antiteixista d'aquesta ciutat.

El programa es desenrotllà de la forma anunciada oportunament.

En finalitzar l'espectacle el conseller de Governació company Rodríguez, adreçà la paraula al públic, enaltint la festa que es celebrava.

Acabà saludant els petits madrilenys. Un representant d'ells, correspongué amablement a la salutació.

CASA POU

Perfumeria Merceria
Flors artificials

Angel Guimerà, 13

TARRAGONA

PROFESSORS

titulars i pràctics es necessiten a

l'ACADEMIA

ROIG

COLON, 24

Dels fronts de combat

Els braus minaires asturians rememoren les glorioses jornades d'octubre, recuperant pam a pam la ciutat d'Oviedo

La lluita entre els facciosos d'Aranda i el proletariat asturià ha arribat a la seva fase culminant

A tots els fronts de lluita l'enemic encaixa severes correccions

UNA AVENTURA

Diumenge passat vàrem sentir tocar les campanes que, a Fuenferrada i a Villanueva del Rebollar, cridaven a missa.

Era un so que feia temps que no havíem oït. I era curiós. I ens feia gràcia. Però ens molestava, perquè semblava que era una mofa, una provocació que ens invitava a anar-hi, a desfer per sempre més l'església que, sota la capa de la Humanitat i de la bondat, no feia més que fanatitzar els seus creients i procurava fer la vida impossible als que no n'eren.

Els amics de la decúria decidiren d'anar-hi, d'entrar al poble, a donar un ensurt als feixistes i cremar el cau del clericalisme local.

La cosa era arriscada. Vaig procurar de fer-los veure la temeritat que representava l'aventura que anàvem a emprendre. Va ésser endebades, i s'acordà que s'hi aniria a la nit, amb una garrafa de benzina.

Es sabut que una de les poques coses bones que han creat les guerres és el companyonisme. Si ells hi anaven, també havia d'anar-hi jo!

Havíem d'ésser dotze. A les dues de la matinada, hora de sortida, no érem més que nou.

Els fusells i les pistoles preparats, l'excursió transcorria sense cap impediment. Les guàrdies nostres ens havien deixat passar. No complíem cap ordre, però no en contraveníem cap, tampoc. Ens havien dit que no s'havia de prendre el poble, però no pas que no s'hi podia anar.

Les guàrdies feixistes de fora el poble eren desertes. Amb precaució, arribàrem al primer carrer de Fuenferrada. Ningú.

Erem ja dins del poble. Davant de l'església, ens reunírem. Ens trobàvem sota d'un fanal. De sobte, de la foscor d'una cantonada, de darrera d'una barriada que no havíem vist, a sis passos de nosaltres, ens donen l'alto i desapareixen.

Deixem la garrafa i ens parapetem a la cantonada de més aprop. Responem l'ofensiva, i ens contesten des de davant i per la dreta.

Som nou milicians, plens de valor, però trepitgem terra completament desconeguda, a les tres de la matinada. Ens acontentem amb l'ensurt que els hem donat i decidim d'entornar-nos-en, amb les precaucions que el cas requereix.

I a les cinc, som novament a Vivel, tots sencers, encara que enfangats fins al genoll. Ha estat veritablement per pura casualitat que no caigués ningú dels nostres.

L'endemà, ells tenen les guàrdies reforçats i nosaltres hem perdut les ganes de fer temeritats.

M. C. i S.

Vivel del Río Martín, a primer d'octubre del 1936.

IMPRESSIONS

AMB EL CONSELL DE LA GENERALITAT PER TERRES DEL PRIORAT, LA RIBERA I TERRA ALTA

El nou Govern de Catalunya, i com a primer acte positiu de llur comanament, s'ha posat amb contacte amb el poble català. Ahir realitzava el viatge Lleida-Tarragona, avui s'ha desplaçat a Gandesa, Mora i Falset. Des de juliol passat, moltes rodes de l'engranatge econòmic i polític del nostre poble, no rutllaven encara per raons naturalment lògiques per quan són filles d'una situació revolucionària creada per la tentativa criminal d'un exèrcit correat pel repugnant cuc feixista. El nou Consell doncs va il·ligant i reorganitzant una sèrie d'engranatges locals sense els quals la nostra reraguarda mancada del suport d'aquests engran-

atges s'ensorraria ràpidament donant lloc naturalment a la desfeta dels nostres exèrcits antifeixistes que als fronts de guerra acorralen al feixisme insurgent.

El Conseller delegat, Terradellas, i els consellers Domènech, Valdés, i Nin, juntament amb el sots-secretari de la Presidència, Martí Rouret, i el comissari de la Generalitat a Tarragona, Lluís Mesures, tingueren un canvi d'impressions amb els Comitès locals de Gandesa, Mora i Falset, que i no obstant la dificultat que representa per alguns membres incontrolats el subjectar-se a la disciplina i al comanament únic del Consell de la Generalitat, respongueren plenament a la confiança que en aquestes hores de greu responsabilitat hom ha donat al nou Govern. En tots aquests pobles, els consellers reberen nombroses comissions d'altres indrets que testimoniaran la seva adhesió i més ferm ajut al Consell,

així com donaren una prova palesa de que tothom està disposat a fer els possibles per tal de que a les nostres comarques es normalitzi tot i s'acabi d'una l'estat caòtic de molts pobles on impaciències avui completament estèrils si més no perjudicials a la revolució, han creat una situació veritablement angustiosa i difícil. L'entusiasme de la població fou grandíol al pas de la caravana on hi anaven els consellers. El poble donà mostres de satisfacció de veure als seus dirigents. Nosaltres ens vàrem donar compte de la necessitat que hi havia de realitzar aquesta visita a les nostres comarques, doncs repetim al poble se li obre de sobte de llur interior l'optimisme que darrerament havia perdut per obra i gràcia d'aquests grups incontrolats que armats fins les dents anaven pels pobles escampant arreu el terror, ensems que desorganitzaven les tasques dels comitès locals antifeixistes.

Prou irresponsabilitat! Prou impaciències! Disciplina i acatament absolut a les ordres del nou Consell, representació de tots els Sindicats i entitats polítiques de l'antifeixisme català. Aquell que no escolti la veu del Consell ha d'ésser considerat com un faciós.

Recordo que a Gandesa uns camperols s'acostaren a nosaltres i ens digueren quasi bé amb llàgrimes als ulls que la situació dels seus respectius pobles era insostenible. Demanaven intervenció, contràriament els fets serien proument greus, irremediabls. I aquesta gent no és pas sospeta de dretisme, doncs han lluitat sempre dins les fileres republicanes d'esquerra i sempre s'han sacrificat pels ideals de justícia i llibertat. Tothom espera a les comarques la normalització de la vida local, i caldrà si no volem arribar a extrems perjudicials a la mateixa revolució que el Consell de la Generalitat imposi sigui com sigui el contingut d'aquesta normalització a tots els pobles. La situació social i econòmica a molts pobles ha arribat a extrems veritablement caòtics. Cal doncs seguir les petjades del nou Consell i anar ràpidament a la formació d'una vida local avui desfeta a moltes contrades per elements forans totalment desplaçats, que per única i exclusiva raó empren la pistola, el fusell i inclús la metralladora, quan tanta falta fan al front de guerra.

Totes les organitzacions tenen representants al Consell, doncs bé, no creiem que sentint els parlaments que a Falset

pronunciaren els consellers del P. O. U. M., Nin; de la C. N. T., Domènech, i d'Esquerra Republicana de Catalunya, Terradellas, hi haguéssim afillats que obrin en contra del mateix poble, imposant el terror sobtadament i fugint poc després de realitzar els actes inconscients, deixant per a la gent del poble que roman als llocs de responsabilitat l'herència negra d'uns fets que no han realitzat.

Tothom amb el nou Consell de la Generalitat! Qui faci obra en contra del nostre Govern en la magnitud d'aquestes hores és un feixista! Sense disciplina no es possible vèncer l'enemic del poble! Amb disciplina aconseguirem normalitzar la vida de pobles i contrades i aferrarem més i més la victòria!

CRIT

Comerç

Ensenyament pràctic

ACADEMIA

ROIG

Els minaires s'han apoderat dels barris de Sant Anton, Sant Llätzer, Corredeira i Santa Anna, i de l'església de Sant Pere

Oviedo, 6. — Dissabte, a la nit començà a observar-se inusitada animació a tot el front que forma el nucli en què els minaires tenen voltada la capital d'Oviedo.

Per totes les difícils carreteres dels voltants en veien gran nombre de camions que portaven alguna cosa indispensable pera a la guerra, la qual els milicians començaven a descarregar amb entusiasme.

La lluna estalvia llum a la feina.

Rengles de soldats i milicians marxen per tots els camins. Solament es veu el relluir de les baionetes i sorgeix de tant en tant el crit d'alguna cançó.

Per un moment els agafa l'alegria de que donen mostres els milicians, que segurament van a jugar-se la vida, però al cap de poca estona foragitem aquesta idea i se'ns encomana l'entusiasme dels minaires.

La disciplina, acatada en tot moment, és rígida, i ha calgut imposar-la per tal de contenir audàcies. Estem ja sobre el Monte Naranco, als voltants de les estacions sanitàries.

Abaix queden les avançadetes.

Pel camí es troben patrulles que es dediquen a col·locar les espoletes als projectils.

Es divisen els grups de milicians que ocupen les primeres barriades de la capital.

A les quatre de la matinada comencen a transmetre's les ordres oportunes. La transmissió es fa per mitjà de fantàstiques combinacions de llums que brillen successivament d'una posició a l'altra.

També funcionen el Morse i el telèfon.

Aviat s'inicia la desfilada dels nostres homes, entre les garrotxes sota la lluna.

A dos quarts de cin, una nova combinació de llums. Comença tot seguit l'avanç sota els primers focs d'artilleria.

A les cinc en punt de la matinada rompen el foc seriosament les nostres bateries: la bateria quinze sobre l'objectiu quaranta-cinc, la bateria dos, sobre el divut.

El soroll és enorme, i les detonacions es repeteixen amb el ressò de cada muntanya.

Els trets del canó no poden ésser més encertats; cal enderrocar una casa que ens destorba, i al cap de cinc dispar la casa no existeix; tal és la precisió, que altres cases del costat de la destruïda romanen en peu.

Quaranta bombes de quaranta canons obren Oviedo en un sol dispar.

Amb les primeres llums de l'alba l'aviació ribeteja la ciutat.

L'enemic a penes contesta a la nostra ofensiva. Tres granades de canó han caigut al Naranco, però no arriben a esclatar. Els tècnics diuen que els canons rebels estan espatllats.

En el violent avanç es registra un episodi que seguim amb emoció. A la mateixa entrada d'Oviedo l'enemic ha emplaçat un baluard denominat "La Casa Negra", defensada pels guàrdies civils que Aranda concentrà a la capital, poc abans l'esclatar la rebel·lió.

Els dinamiters, desplegats en guerrilles, de tres en tres, avancen cap a la "Casa Negra". Al cap de poca estona aquesta queda encerclada.

Quan el tiroteig és més intens, sobre la teulada de la casa apareix un guàrdia civil que crida desafortadament, mentre aixeca el fusell sobre el seu cap tot escabellat: l'infeliç s'ha tornat boig, però la guerra és la guerra; un tret l'abat per sempre.

Sobre l'atac a la Casa Negra, i al seu interior els nostres troben set cadàvers de guàrdies civils i un guàrdia ajut en un recó.

En els primers moments dispara aquest guàrdia i aconsegueix ferir dos milicians, però la seva valentia dura poc. En veure's perdut, s'arrossega per terra i suplica per la seva dona i pels

La Casa Negra és nostra!

Són ocupades després disset cases de la ciutat, que eren altres tants baluards de l'enemic. Aquestes conquestes obren una obertura per la qual serà possible entrar ràpidament al casc central de la població.

L'enemic s'ha replegat i ha començat a ocupar les cases particulars i els edificis oficials per tal de continuar des d'ells la seva inútil resistència.

S'ha combatut també amb igual entusiasme a San Esteban de la Cruz. D'una sola investida els tancs han donat fi als filferros protectors. Un d'aquests tancs, denominat "Ascaso", rebassa l'enemic, però sobtadament sofreix una "panne". Un dels ocupants, amb un gest de suprem heroisme, surt del tanc i és mort pels guàrdies civils que s'apropen. Aquests guàrdies volen capturar, costi el que costi, el tanc, i es valen d'una estratagema consistent a posar una bandera vermella en un dels fusells, mentre obren els braços i victoregen la República; però els nostres desconfien i 28 guàrdies civils cauen morts als voltants del tanc.

El xòfer del vehicle, malgrat d'estar ferit al cap i en un braç, aconsegueix arranjat l'avaria i el tanc torna a les nostres línies.

Semblants episodis s'han registrat als barris de Sant Claudio i Santa Marina.

La pluja, que cau tenaçment, dificulta algunes operacions. Malgrat això, els nostres camions blindats han arribat pel barri de San Antonio fins a l'edifici dels magatzems d'obres públiques.

Els milicians i els carsos es llancen pels carrers distribuïnt dinamita i bombes.

El barri ha quedat desert, malgrat que pels seus carrers havien estat establertes disset metralladores.

Els milicians es dediquen a explorar l'interior de les cases.

La disciplina del comandament, rigorosament secundada pels lluitadors lleials, ens ha estalviat baixes i la majoria de les que tenim, són ferits.

L'enemic, en canvi, ha deixat sobre el terreny centenars de morts en la seva majoria, guàrdies civils. Entre ells hi ha dos capitans, cinc tinentes i diversos alferes.

En els combats de diumenge i dilluns hem pres a l'enemic les seves millors posicions i li serà molt difícil la defensa de la ciutat.

A les onze de la nit del dilluns segueix el tiroteig intensíssim des del barri de San Antonio, dipòsit de màquines, i les nostres patrulles arriben fins als voltants dels carrers centrals.

Per Areneros han entrat simultàniament sis tancs, que s'han emportat d'una vegada totes les xarxes de filferro.

Els nostres han ocupat l'església de Sant Pere i els projectils de la nostra aviació han destruït per complet l'edifici de la Diputació Provincial.

Diverses cases del carrer Uria i el Banc Espanyol de Crèdit han quedat també destruïts per l'aviació.

CADEMIA ROIG

SOTA EL CONTROL DE L'ESCOLA NOVA UNIFICADA

ENSENYANÇA PERFECTE

Colon, 24

Telèfon, 1540

Secretaria: D'11 a 1 matí i de 7 a 9 tarda

Espigolant

Parlant de la necessitat de que cada obrer ocupi el seu lloc i compleixi la missió que li correspon per a lograr la victòria, escriu "Solidaridad Obrera":

"Algunos camaradas tampoco se sitúan en la órbita que impone la grandiosidad de los intereses puestos en juego. No se da la debida importancia a las pequeñas transgresiones que, sumadas al cabo de unas jornadas se convierten en un balance aterrador de atentados a la obra revolucionaria.

La lucha exige de cada uno de nosotros la mayor atención. En el fragor del combate cada combatiente posee su rol específico y que presupone una función especial que indefectiblemente pone en marcha el engranaje bélico. En el mismo caso se halla la retaguardia.

En los centros situados a cierta distancia de la línea de fuego se desarrollan un cúmulo de tareas que impone a cada uno de nosotros una especial obligación que se ha de cumplir por encima de todo. Quienes sabotean por ignorancia, o por desidia, la obra de conjunto son unos perfectos contrarrevolucionarios. No hay más remedio que vencer. Pero si queremos aplastar al fascismo con rapidez es necesario que acoplemos nuestros esfuerzos y que cada trabajador cumpla con su obligación."

Efectivament, per tal d'aconseguir allò que tots desitgem, és a dir, la victòria sobre el feixisme, els treballadors no han de descuidar els seus llocs de treball i si donar tot el rendiment necessari per unificar l'esforç de la reraguarda.

Diu "Política" de Madrid, reconeixent la necessitat d'un coordinat i decisiu esforç per evitar una guerra de trinxeres:

"El enemigo está hoy en la plenitud de su decisión agresiva y de armamento y municiones. No es presumible que aumente su combatividad ni el número de sus máquinas de guerra. Lo racional es que decrezcan unas y otras. La atmósfera internacional nos es por momentos más acogedora. Después de lo que ha denunciado Alvarez del Vayo en Ginebra, hay fundamento para creer que no se mantendrá el injusto y antinatural privilegio de que gozan los rebeldes en cuanto a importaciones de armas.

Pero es ahora cuando hay que darle el golpe mortal a los facciosos. Donde se les demuestra la superioridad moral, el valor y la intrepidez de nuestras Mi-

licias, como ha sucedido en los últimos días en Sigüenza, en Navalperal y en Olias del Teniente Castillo, los supuestos rayos de la guerra del Tercio y de Regulares reculan, sin preocuparse de la leyenda temerosa. No basta con resistir. Es necesario contrastar, cuando el mando lo ordene, sin reservas porque en la guerra la controversia es un delito que encubre frecuentemente la medrosidad cuando no la traición."

Cal evitar que la guerra quedi estancada i els esforços inútils. Amb resistir solament no hi guanyarem res i col·laborarem amb l'enemic. Es necessari contraatacar amb braó i valentia, obligant a replegar-se a l'enemic, fins abatre'l definitivament.

Sobre la significació del 6 d'octubre, escriu l'editorialista de "Treball", òrgan del P. S. U. de C.:

"El separatisme" català que els servia, imaginat per ells, per endegar tota la seva companyia anticatalana, queda ben petit davant la traïció infame amb què, moguts per l'afany de domini, es disposarien a destruir Espanya amb tal de poder triomfar.

El 6 d'octubre d'enguany troba Catalunya que ha triomfat damunt del feix i, lluny de sentir-se desprecupada per la sort dels altres pobles d'Espanya, participa activament en tots els fronts a l'alliberament de les províncies dominades pels enemics de l'Espanya democràtica de l'Espanya dels treballadors.

Catalunya segella aquests dies la seva germanor amb l'Espanya proletària en lluita per la llibertat, que serà conquistada amb l'esforç de tots.

El 6 d'octubre del 1936, Catalunya es dreçava contra el poder central facciós i afirmava la seva unitat amb els treballadors de Castella, d'Andalusia, de Galícia i de Bascònia, etc., amb els quals s'ha sentit sempre germana i disposada a viure fraternalment en una unitat basada precisament en la lliure decisió de cadascú."

L'esclat d'entusiasme posat a palés durant la gran diada demostra quan prop és la jornada del definitiu alliberament nacional i de l'emancipació social. La jornada d'ahir, plètòrica de promesses, parlava al món sencer de l'esperit republicà i catalanès que anima als ciutadans de tots els sectors en la seva lluita pel triomf.

Secció esportiva

FUTBOL

Per excés d'original, no ens fou possible publicar ahir les següents ressenyes.

A ALTAFULLA

Altafulla, 4 - Casal d'Esports amateur, 3

L'amateur del Casal d'Esports d'aquesta ciutat, es desplaçà diumenge passat a Altafulla, per tal de jugar amb els propietaris del terreny.

L'equip tarragoní perdé per la mínima diferència.

Els equips estigueren formats per:

Altafulla. — Abellà, Inglés, Rubinat, Pijoan, Rimbau, Ramon, Pijoan, Magrinyà, Marqués, Ballester i Burrut.

Casal d'Esports. — Telesforo, Aleu, Domingo, Pinto, Fàbregas, Casanovas, Mateo, Sorinas, Pérez, Leandro i Llimona.

Arbitrà Ferreras, encertadament.

Els goals foren marcats de la següent forma:

Als 5 minuts de joc, en una avançada de l'extrem esquerra de l'Altafulla, Telesforo surt i la pilota se li escapa de les mans, rematant Magrinyà a la xarxa.

Al cap de 10 minuts d'aquest goal, Magrinyà tornà a inarcar, mercès a un xut creuat.

Es portaven 6 minuts del goal anterior, quan Llimona al recollir una pilota llarga i de lluny, aconseguí el primer goal pels tarragonins.

L'Altafulla es refà amb aquest goal que li han marcat, Pijoan aprofitant un centre de Ricart ha aconseguit el tercer pel seu equip. Amb el resultat de 3 a 1 favorable a l'Altafulla, acaba la primera part.

Fins als 20 minuts de la segona no s'aconsegueix cap nou goal. Pérez, en una avançada tarragonina centra llarg a Leandro, rematant aquest a les malles.

Amb aquest nou tanto els tarragonins s'animen. Sorinas passa a Pérez, aquest centre llarg recollint la pilota Llimona

que afusella el tercer goal que és al mateix temps l'empat, malgrat l'estirada del porter altafullenc.

El joc s'anima per moments, fins que passats cinc minuts de l'empat, Marqués aprofitant un fall de Telesforo, endinsa la pilota dins de la porta. Es el desempat que ha de durar fins a l'acabament del partit.

Classificació del grup B de la segona preferent

Degut a que el Santboià s'ha negat a jugar en aquest grup, diumenge no va poder jugar el Gràcia. Com que el Santboià no vol jugar, haurà de descendir de categoria. El seu lloc l'ocuparà el Mora d'Ebre, i ahir tarda jugà amb el Gràcia, al camp d'aquest equip.

Classificació del grup B

	J.	GF	GC	P.
Casal Reusenc	1	8	2	2
Casal d'Esports Tarragona	1	2	0	2
Gràcia	0	0	0	0
Mora d'Ebre	0	0	0	0
Amposta	1	0	2	0
Tàrrrega	1	2	8	0

En un partit d'entrenament, dos equips del Casal d'Esport de Tarragona, empataren a un goal

Ahir tarda tingué lloc en el camp de l'Avinguda de Catalunya, un partit de futbol entre dos equips del Casal tarragoní, d'entrenament.

El partit de referència era d'entrenament del primer equip, en vistes del partit de diumenge a Tàrrrega i també per a veure quins són els jugadors que for-

ENTRESOLS VALENCIA

Saldos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, 11, entressol

Tarragona

PRESONERS REBELS A SIETAMO

Un escamot de presoners rebels, dels que foren detinguts a Estrecho Quinto i Monte Aragón, ha estat traslladats a Siétamo. A la plaça del poble, conversant amb els nostres milicians, esperen ésser traslladats al camp de concentració. (Foto "La Humanitat")

Tàrrrega - Casal d'Esports de Tarragona

Diumenge, l'equip tarragoní ha de desplaçar-se a Tàrrrega per a jugar amb aquest equip el segon partit de Campionat de Catalunya.

Després de la victòria dels tarragonins damunt l'Amposta, obtinguda diumenge passat, fa que els aficionats locals es facin càlculs sobre una possible victòria de l'equip tarragoní, tot sapiguent que es tracta d'un partit a fora de casa.

El Tàrrrega diumenge passat al camp del Reus sofri una sorollosa derrota, i tot fa creure que els tarragonins es faran amb els dos punts.

Si ho aconseguissin, llavors l'equip guanyaria moltíssim i l'altre diumenge en el partit de casa es veuria un ple.

Confiem en una victòria tarragonina, per creure que avui dia el Casal es superior al Tàrrrega, però com que el partit es juga a casa d'aquest darrer equip, no podem afirmar una victòria segura.

L'equip que ha de jugar es formaria demà a la nit, amb una reunió que han de tenir els directius del Casal.

Sembla, però, que la porta, defensa i mitja estarà ocupada possiblement pels mateixos elements de diumenge passat, i la davantera sofrirà potser un petit canvi.

BASKET-BALL

Penya Pallach, 22 - Escola Comerç, 6

Partit dominant a la primera part la Pallach que acaba amb 20 a 2 favorable a ella i a la segona part domini de l'Escola de Comerç, que acaba a favor seu per 4 a 2.

Els equips formaren:

Penya Pallach.—Ferré, Bové, (2), Fortuny, Bargalló (8), Oscar (12).

Escola de Comerç.—Martí, Domedel, Barrera, Babot (2), Odena (4), Garcia.

Activitats de la Penya Pallach per al mes corrent:

Dia 11: Entrenaments de cross i pista.

Dia 18: ídem.

Dia 25: Campionat Social de Pentathlon.

CICLISME

L'excursió a Tamarit, Altafulla i Torredembarra, portada a cap per la "William Tarin", amb la cooperació d'altres penyes

A dos quarts de vuit del diumenge passat, sortiren de la nostra ciutat envers Tamarit, Altafulla i Torredembarra, 50 ciclistes de la "William Tarin", "Vinagrillo", "King-Kong", "Ernats", etcètera. Durant tot el trajecte regnà entre els assistents una franca companyoria i bon humor. La festa resultà un sorollós èxit, havent-se arribat a Tarragona sense cap accident. Tots els assistents a aquesta excursió feren acte de presència a la XII travessia del port.

Un èxit més que s'ha apuntat l'entitat organitzadora, a la qual nosaltres hi fem arribar la nostra entusiasta felicitació.

MANUEL PEDROL

Olla purs d'oliva
TARRAGONA

Sugrañes, Impressor. — Tarragona